

Holstein: Jeg vil gerne berigtige nogle Udtalelser af den højtærede Forsvarsminister. Forholdet er det, at han har dementeret sig selv to Gange. Først dementerer han sine Udtalelser som Finanslovsordfører i Efteraaret 1921; derefter har han nu yderligere dementeret sit tidligere hævdede Standpunkt ved at erklære, at han i et og alt slutter sig til de Synsmaader, som den højtærede Landbrugsminister har gjort gældende. Den højtærede Forsvarsminister vil fremdeles give det Skin af, at han med Hensyn til Muligheden af en Repressalierpolitik kun havde tænkt sig den Mulighed, at Landboforeningerne selv, privat, aldeles udenom Staten, skulde øve Repressalier, f. Eks. overfor Norge eller andre Lande, som spærrede for Import af dansk Kvæg og danske Landbrugsprodukter. Med andre Ord, den højtærede Forsvarsminister ræsonnerede saaledes: Landboforeningerne er store og stærke Institutioner, saa blæse være med, hvad Staten gør, det er fuldkommen underordnet; hvis vi er tilstrækkelig indignerede i Landbrugskredse — og det hævdede han, at man er —, kan vi udmærket selv etablere den Repressalierpolitik, som tiltrænges, for at der kan blive aabnet for vor Kødeksport.

Det er med andre Ord, om jeg saa maa sige, en agrar-nationalistisk, fascistisk Bevægelse, den højtærede Forsvarsminister dør sig til Talsmand for, og det kan være udmærket. Jeg kan have Respekt for den Selvfølelse og den selviske, kyniske Brutalitæt, der præger Ræsonnementet i Venstre-Landbokredse, jeg vilde blot ønske, at de konservative Byvælgere var lige saa ubeskedne i deres Fordringer, som Venstre-vælgerne er. Naar jeg ser radikale Husmænd og moderate Landboere vedtage Resolutioner og Dagsordener og Erklæringer og Gud ved hvad, hvor der staar: vi kræver, vi kræver, vi kræver et Dusin Gange, og naar jeg saa læser de spagfærdige Udtalelser, som falder f. Eks. ved et konservativt Landsraads møde i Haderslev, føler jeg Trang til at bruge et lignende Udtryk, som min ærede Kollega i Landstinget, Hr. Schovelin, brugte overfor Venstre, men bare overfor mine egne.

Men jeg maa beklage, at den højtærede Forsvarsministers Dementi af sig selv ikke holder Stik. Jeg maa maaske gøre den højtærede Forsvarsminister opmærksom paa, hvad det var, han sagde i Efteraaret 1921; det er nemlig ikke til at tage fejl af, det kan slet ikke bortfortolkes eller dementeres. Han sagde for det første: „Vi skal her i Danmark, idet vi naturligtvis tager Hensyn

til de bestaaende Forhold, holde Frihandelsfanen højt, fordi det kan blive vor fuldstændige Undergang, om Grænserne overalt spærres med høje Toldmure“. Det er et mærkværdig Ræsonnement: man skal holde Frihandelens Fane højt, selv om andre Lande ikke holder Frihandelens Fane højt; selv om de fuldstændig sænker den, saa den hænger ned som en slatten og død Klud, skal man alligevel fra dansk Side holde den højt, fordi det er den bedste Vej til at forhindre, at Grænserne spærres med høje Toldmure! Nu maa jeg spørge, om de Erfaringer, man har fra andre Lande, der har gjort det, egentlig er noget Bevis paa, at den højtærede Forsvarsministers Teori om Værdien af at holde Frihandelens Fane højt, har bidraget til, at Toldmurene er faldet. Jeg tror det ikke; den højtærede Forsvarsminister henviste til Støtte for, at en saadan Politik er virkelig frugtbar og god, til to udenlandske Politikere, til den belgiske Socialdemokrat Lafontaine og den engelske tidligere Fører for de ortodokse Liberale Hr. Asquith. Hvis den højtærede Forsvarsminister kendte lidt til disse to vist udmærkede Personers politiske Betydning i det parlamentariske Liv i de Lande, hvor de virker, vilde han ikke have paa-bæraabt sig dem til Støtte for Frihandels-teoriens praktiske Værdi.

Derefter siger den højtærede Forsvarsminister: „Der er en Ting, jeg gerne vil nævne i denne Forbindelse, og det er, at vi under kommende Traktatforhandlinger maa være paa Vagt overfor Lande, der vil holde vore Produkter ude“. „I det Øjeblik, vi staar overfor Lande, der bevidst vil holde vore Produkter ude, er det dog et Spørgsmaal, om vi i Længden kan finde os i, at noget saadant sker, og netop under de Traktatforhandlinger, som vel skal finde Sted en Gang inden alt for længe, vil det Spørgsmaal i høj Grad blive brændende“. „Vi ser f. Eks. ogsaa i denne Tid, at man i Norge, og for Resten ogsaa i Sverige, holder visse Landbrugsprodukter ude, og det mener jeg, at vi ikke i Længden kan finde os i uden at gribe til Repressalier.“

Der er ikke Skygge af Tvivl om, hvorledes den højtærede Forsvarsministers Udtalelser maa forstås. Han talte om Traktatforhandlinger, talte om at gribe ind ved de forestaaende Traktatforhandlinger og gribe ind eventuelt ved Regulerings- og Repressalierpolitik. Men den højtærede Forsvarsminister synes i Gaar at have glemmt, at Traktatforhandlinger føres af en Regering; og jeg kan saa godt forstaa, at den højtærede Forsvarsminister har glemmt det,